

COGNITIO PER VIAM VIO-
lentiæ, & extraordinariæ cognitionis, pertinet ad Regem nostrum,
& suos grauissimos Senatores in causis Ecclesiasticis,
& inter personas Ecclesiasticas, ex ti-
tulis, & iuribus sequen-
tibus.

fficio Regali in vim defensionis naturalis, & extraordinariæ cognitionis, quia tam seculares, quam Ecclesiasticæ personæ sunt ciues Reipublicæ temporalis, & Regi subditæ in ordine ad defensionem publicam, & priuatam. quæstio. 899. à num. 141. & per totum Discursum. à num. 26.

De iure diuino. quæst. 1. num. 126. & per totum Discursum.

De iure naturali. quæst. 1. num. 365. & quæst. 899. à num. 112. & n. 141. & 158.

De iure canonico. quæst. 1. ex num. 182. ubi referuntur decem fundamenta.

De iure ciuili. quæst. 1. num. 218.

De iure Regio. quæst. 1. num. 102. vsque 212. & 215.

De consuetudine immemoriali, quæ viget in aliis Regnis. quæst. 1. nu. 222. & 277. & 281. & per totum Discursum. num. 96.

Ex ratione directiua propter bonum vniuersale Reipublicæ. quæst. 1. nu. 211. & q. 899. num. 140. & num. 158. & 159.

Ex assertione Regis nostri, cui est credendum. quæst. 1. num. 176. vsque ad nu. 180.

Ex priuilegio, & tolerantia Pontificis. q. 1. num. 173.

Practica huius cognitionis refertur. q. 1. num. 326.

Bulla in Cœna Domini non procedit in iusta cognitione per viam violentiæ. qu. 1. num. 121. & 247. & 256. & 1035. & in toto Discursu. maximè. num. 92.

Cognitio per viam violentiæ vergit in fauorem iurisdictionis Ecclesiasticæ ad meliorem ipsius directionem, & nullo iure deuiat à tramite rationis. q. 1. numer. 104. & 114.